

Ο παππούλης Πορφύριος μας έλεγε...

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Ο Γέροντας Πορφύριος με μια εικόνα της Παναγίας.

Όποιος θέλει να γίνει χριστιανός, πρέπει πρώτα να γίνει ποιητής. Αυτό είναι! Πρέπει να πονάεις. Ν' αγαπάεις και να πονάεις. Να πονάεις γι' αυτόν που αγαπάεις. Η αγάπη κάνει κόπο για τον αγαπημένο. Όλη νύχτα τρέχει, αγρυπνεί, ματώνει τα πόδια, για να συναντηθεί με τον αγαπημένο. Κάνει θυσίες δεν λογαριάζει τίποτα, ούτε απειλές ούτε δυσκολίες εξαιτίας της αγάπης.

Αν στραπατσαρισθεί η ψυχή και γίνει ανάξια της αγάπης του Χριστού διακόπτει ο Χριστός τις σχέσεις διότι ο Χριστός «χοντρές» ψυχές δεν θέλει κοντά Του. Η ψυχή πρέπει να συνέλθει πάλι, για να γίνει άξια του Χριστού, να μετανοήσει «έως εβδομηκοντάκις επτά». Η μετάνοια η αληθινή θα φέρει τον αγιασμό. Όχι να λείεις «πάνε τα χρόνια μου χαμένα, δεν είμαι άξιος» αλλά μπορείς να λείεις «θυμάμαι κι εγώ τις μέρες τις αργές που δεν ζούσα κοντά στον Θεό».

Ιγνάτιος Μπριαντιανίνωφ: «Πάσα γαρ εργασία σωματική τε και πνευματική μη έχουσα πόνον ή κόπον, ουδέποτε καρποφορεί τω ταύτην μετερχομένω, ότι βιαστή εστίν η Βασιλεία των ουρανών και βιασταί αρπάζουσιν αυτήν, βίαν ειπών την του σώματος εν πάσιν επίπονον άσκησιν».

Χρειάζεται προσοχή και προσπάθεια για να κατανοεί κανείς αυτά που μελετάει και να τα ενστερνίζεται. Αυτός είναι ο κόπος που θα κάνει ο άνθρωπος. Στην κατάνυξι στην ζέση στα δάκρυα θα μπει μετά χωρίς να κοπιάσει. Αυτά ακολουθούν είναι δώρα Θεού. Ο έρωτας θέλει προσπάθεια;

Εγώ ο καημένος επιθυμώ ν' ακούω τα λόγια των Πατέρων, των ασκητών, τα λόγια της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης. Σ' αυτά θέλω να εντρυφώ. Αυτά καλλιεργούν το θείο έρωτα. [περισσότερα...](#)